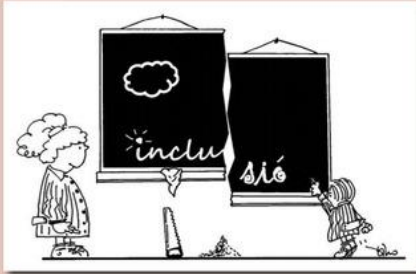

**INTERVENCIÓ PSICOEDUCATIVA
EN ALUMNAT AMB NECESSITATS
ESPECÍFIQUES DE SUPORT
EDUCATIU**

Diana Marín Suelves
Amelia Mañá Lloria
(Coordinadors)

***Intervenció psicoeducativa
en alumnat amb necessitats
específiques de suport educatiu***

Diana Marín i Amelia Mañá (coord.)

València: Tirant Humanidades, 2019

Vicente Gabarda

vicente.gabarda@uv.es

Departament de Didàctica i Organització Escolar,
Facultat de Filosofia i Ciències de l'Educació de la
Universitat de València.

L'atenció a la diversitat constitueix un dels principis que fonamenten els sistemes educatius. La idea que sustenta aquest principi és el concepte d'inclusió, que té com a objectiu que tots els nens i nenes tinguin l'oportunitat de rebre una educació de qualitat en un entorn normalitzat i sempre atenent a les seues necessitats específiques.

Baix aquesta perspectiva, i al marge de ser una qüestió que està regulada per les diferents normatives per a cadascuna de les etapes educatives, el requisit de donar un suport educatiu en funció de les capacitats diverses és una preocupació que es materialitza en altres esferes adjacents a la pròpia praxi educativa. D'aquesta manera, sorgeix la necessitat d'incloure continguts relacionats en els plans de formació inicial i permanent del futurs mestres i mestresses, així com dels que estan en exercici.

Partint d'aquesta realitat, que adopta com a natural un context educatiu divers en orígens, característiques i capacitats, aquest llibre tracta d'apropar-se a la introducció de conceptes de base al voltant de la intervenció amb els alumnes amb necessitats específiques de suport educatiu, emmarcant-la en la formació inicial que es proposa en els graus d'Educació Infantil i d'Educació Primària de la Universitat de València.

El llibre, que és el resultat del treball conjunt dels departaments de Didàctica i Organització Escolar i de Psicologia Evolutiva i de l'Educació d'aquesta institució, tracta d'oferir estratègies docents per a l'atenció d'aquests estudiants des d'una perspectiva psicoeducativa, dotant el fenomen d'una dimensió global.

Des del pròleg, escrit per Pilar Arnaiz Sánchez, catedràtica del Departament de Didàctica i Organització Escolar de la Universitat de Múrcia, es proposa una reflexió sobre l'aplicació del concepte d'inclusió a l'àmbit educatiu, assumint la relació entre ambdues qüestions i la diversitat com els fils conductors de la resta del llibre.

Després d'una introducció per part de les coordinadores de la publicació, Diana Marín Suelves i Amelia Mañá Lloria, totes dues professores dels departaments que han treballat conjuntament, trobem un total de tretze capítols estructurats en dos blocs de contingut.

D'una banda, hi ha un primer bloc d'onze capítols. Els dos primers serveixen per a contextualitzar el fenomen d'estudi. Concretament, en el primer ens presenten l'evolució de l'atenció a la diversitat, de manera que ens permet endinsar-nos en els canvis teòrics i pràctics que l'han condicionada. D'altra banda, el segon aborda les mesures organitzatives i curriculars en les necessitats específiques de suport educatiu, analitzant les transformacions que s'han introduït en les normatives i els condicionants interns i externs al centre educatiu que han de tindre en compte per atendre-les de manera real i efectiva. Els següents nou capítols, que també formen part del primer bloc, introdueixen i analitzen de manera detallada els diferents tipus de trastorns que requereixen actualment suport educatiu en els centres educatius. D'aquesta forma, es presenten les característiques i necessitats del trastorns específics de l'aprenentatge: el trastorn per dèficit d'atenció amb hiperactivitat, els problemes de conducta, la discapacitat intel·lectual, el trastorn de l'espectre autista, les altes capacitats, la discapacitat motora, la discapacitat visual i la discapacitat auditiva. En totes elles, al marge d'exposar-ne la definició, prevalença i avaluació, es proposen respostes educatives i activitats pràctiques per a una atenció adequada a les necessitats concretes de cada col·lectiu.

El segon bloc, que està constituït únicament pels dos capítols finals, pretén ampliar els col·lectius que necessiten suport educatiu, donant visibilitat al trastorn del llenguatge i

a les malalties cròniques. Amb una estructura similar a la dels capítols precedents, es conceptualitza cadascun d'ells, descrivint les tècniques d'avaluació i proposant respostes educatives i activitats pràctiques.

Sobre la base de tot el que s'ha plantejat, es pot dir que el llibre constitueix una aproximació d'una qualitat notable als fenòmens d'atenció a la diversitat, d'educació inclusiva i a les necessitats específiques de suport educatiu. El fet de contextualitzar conceptualment i normativament totes aquestes qüestions, permet comprendre el plantejament que impregna cadascun dels capítols posteriors. En relació a aquests, el nivell de profunditat per a l'anàlisi de cadascun dels trastorns permet entendre'ls teòricament des de les perspectives psicològiques i pedagògiques, conèixer-ne la prevalença en les aules i les principals tècniques per a avaluar-los. Igualment, el component aplicat que aporten les respostes educatives i les activitats pràctiques constitueixen elements primordials per a abordar la intervenció psicoeducativa d'una manera més adequada.

És destacable indicar que, encara que la finalitat del llibre està orientada a introduir els diferents fenòmens en la formació inicial dels futurs mestres d'Educació Infantil i Primària, el seu llenguatge i plantejament poden resultar de gran utilitat per a qualsevol professional vinculat amb l'educació (per exemple, mestres en exercici) o la pedagogia (psicòlegs, psicopedagogs, educadors socials, etc.) que hi estigui interessat. Així mateix, pot resultar una font de consulta de valor per a famílies i altres col·lectius que treballen o tracten de manera habitual amb casos de diversitat.

En conclusió, estem davant d'una obra que, lluny de proposar solucions úniques i descontextualitzades, tracta de sustentar de manera sòlida cadascun dels trastorns, de manera que les respostes puguin ser plantejaments generals des dels quals adequar la intervenció amb cada persona. I és que aquesta és una de les principals bases de l'educació inclusiva: donar a cada nen o nena el seu espai, atenent-lo des de la diversitat i des de les seues necessitats. Solament d'aquesta manera les escoles constituïran contextos de relació, d'humanitat i d'aprenentatge real i efectiu per a tots i, per tant, per a aconseguir una educació de qualitat per a tothom.